

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno autorky: Milan Federsel

Jméno vedoucího práce: Mgr. Stanislav Myšička, Ph.D.

Název práce: Demokratický deficit v Evropské unii po Lisabonské smlouvě

Milan Federsel se ve své práci zaměřuje na demokratický deficit Evropské unie. Hlavní výzkumnou otázkou, kterou si autor klade, je zjistit, „jestli skutečně Lisabonská smlouva napomohla k odstranění nebo alespoň k zmírnění demokratického deficitu a odstranila případné překážky demokratického rozhodování institucí Evropské unie“ (str. 11). K zodpovězení této otázky autor využívá kritiky Follesdala a Hixe (2006), která zmiňuje zásadní připomínky k demokratickému deficitu Evropské unie. Kromě toho autor pracuje i s dalšími teoriemi či koncepty, např. teorií polyarchie, Schumpeterovou kompetitivní demokracií, deliberativní demokracií (Habermas?) a dalšími. Autor všechny tyto koncepty a teorie představuje, aby se následně dostal k samotné analýze. Ta je z drtivé většiny provedena na základě shrnutí závěrů a argumentů odborníků zabývajících se Evropskou unií. V závěru své práce se autor snaží propojit některé teoretické části práce s kapitolou věnovanou analýze působení Lisabonské smlouvy.

Lisabonská smlouva a její dopady na demokratický deficit Evropské unie jsou již delší dobu předmětem výzkumných snah řady akademiků, píšící nejen v rámci normativně-ontologické, ale i empiricko-analytické tradice. Přesto, v česky psané literatuře nenajdeme mnoho publikací zabývajících se tímto tématem. Z tohoto hlediska lze záměr autora hodnotit pozitivně. Práce tak nabízí slibný potenciál, který však není beze zbytku naplněn. Zásadní problém práce spočívá v přílišné snaze obsáhnout „vše“, což vede nakonec k tomu, že analýza, která by měla být stěžejní kapitolou, z větší části absentuje. Ačkoliv se autor snaží částečně propojit teoretickou část s částí empirickou, závěr práce rozhodně není tou částí, kde by analýza měla být. Závěr by měl soužit již jen shrnutím nejdůležitějších poznatků, případně diskusní částí, která by upozornila na různé otázky, případně závěry, které z hlavního zjištění vyplývají. Za problematické rovněž považují absenci metodologické kapitoly. Čtenář se totiž nedozvídá, jak autor v případě své analýzy bude postupovat. Metodologická kapitola by se v empiricko-analytické práci měla vždy vyskytovat. Důvod absence této kapitoly může být v tom, že se autor nemohl rozhodnout, zda bude právě v duchu této tradice postupovat, či zda zvolí ontologicko-normativní. Přinejmenším teoretická část práce tento rozpor naznačuje a svým rozsahem v porovnání s rozsahem analytické části se tato interpretace nabízí.

Autor pracuje s relevantní literaturou, byť se v kontextu změn, jež Lisabonská smlouva přinesla, jedná o literaturu staršího data. Oponent by autorovi doporučil se více zaměřit na aktuální literaturu, především v podobě odborných článků v některých periodikách (např. *European Union Politics*). Co se odkazování na literaturu týče: v některých pasážích si čtenář nemůže být jistý, kdy se jedná o autorův názor, či názor převzatý. Odkazy na literaturu jsou často pouze na konci odstavce, což místy působí tak, že se spíše jedná o kompilát různých teorií a konceptů, než autorovu analytickou a kritickou práci s myšlenkami jiných autorů.

Otázky k obhajobě:

- 1) Na základě jakých kritérií jste si vybral teorii polyarchie, Schumpeterovou kompetitivní demokracií a deliberativní demokracií?
- 2) Je Schumpeterova kompetitivní demokracie v rozporu s deliberativní demokracií? Pokud ano, v čem?

I přes zmíněné výtky předložená práce odpovídá z hlediska obsahu i zpracování obvyklým standardům kladeným Katedrou politologie FF UHK na bakalářské práce, proto práci navrhuji k obhajobě a navrhuji hodnocení D.

Datum a místo:

Podpis: